

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 614/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Младена Николића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Николића, адвоката Немање Лукића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 610/23 од 30.05.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 921/24 од 11.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Николића, адвоката Немање Лукића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 610/23 од 30.05.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 921/24 од 11.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 610/23 од 30.05.2024. године окривљени Младен Николић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.03.2018. године до 23.03.2018. године.

На основу одредбе члана 246. став 8. у вези члана 87. Кривичног законика према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета – 23 шприца у којима се налази укупно 195 мм опојне дроге и то уље биљке саппаbis у којем је утврђено присуство психоактивне супстанце ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%.

Истом пресудом окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 921/24 од 11.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Младена Николића и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Младена Николића, адвокат Немања Лукић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је, на основу члана 486. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Николића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74., члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног Младена Николића истиче да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, коју према наводима захтева бранилац види као последицу пропуста суда да утврди одлучне чињенице, негирајући постојање чињеница које су обележја кривичног дела у питању. С тим у вези, бранилац истиче да током поступка није доказана намера окривљеног да даље продаје супстанцу, за коју тужилаштво тврди да је опојна дрога, док из изведених доказа произилази да је окривљени предметну супстанцу само држао. Бранилац надаље оспорава и обављено вештачење, наводећи да је налаз и мишљење вештака Јане Антонијевић, нејасан и противречан у односу на исказ који је вештак дао на главном претресу, а у погледу чињенице да ли материје које су критичном приликом пронађене код окривљеног имају својства опојне дроге. Према ставу браниоца вештачењем, није одређена тачна вредност садржаја ТХЦ у предметној супстанци. Поред овога, бранилац у захтеву износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, указујући при томе на повреду начела *in dubio pro reo* из члана 16. став 5. ЗКП.

Ови наводи браниоца, по оцени Врховног суда, представљају указивање на повреду члана 440. ЗКП.

Врховни суд налази да бранилац у захтеву указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводима којима истиче да су разлози правноснажне пресуде нејасни и противречни, док наводи, којима бранилац указује да је одбијен предлог одбране да се вештак додатно изјасни на наводе из допунског изјашњења, представљају повреду одредбе члана 395. ЗКП.

По оцени Врховног суда, изложеним наводима захтева за заштиту законитости, иако је формално поднет због повреде закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено - из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног не наводи разлоге који се односе на питање да ли је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, већ оспорава чињенична утврђења у правноснажним пресудама (члан 440. ЗКП) и указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и на повреду одредби чланова 16. став 5., 395. ЗКП, које повреде, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда, од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Николића, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић